

Vita Svepet

Nr 2 / 2013

***VALLNING MED
VIT HERDEHUND***

***VAR RÄDD OM
VALLANLAGEN***

RASSPECIAL

***SAIKO – DEN
VITA PRINSEN***

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Styrelsen

Klubbens adress:

Vit Herdehundklubb
c/o Åberg
Bärvägen 6
961 48 Boden

Ordförande:

Gunilla Andersson
ordf@vitherdehund.com
070-609 09 15

Vice ordförande:

Ingela Carlsson
viceordf@vitherdehund.com

Sekreterare:

Camilla Åberg
sekr@vitherdehund.com
070-230 61 56

Kassör:

Elisabeth Söderström
kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:

Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com
Annicka Barvestad, annicka@vitherdehund.com
Jill Adolfsson, jill@vitherdehund.com

Suppleanter:

MarieLouise Karlsson
Camilla Willfors

*Har du frågor angående medlemskap, hör av dig till
medlemsinfo@vitherdehund.com. Information om
medlemskap finns på www.vitherdehund.com*

**Strandkungens Challenge,
BIR, Rasspecialen 2013**

Foto: Maggan Nyström

Efter en fruktansvärt hektisk sommar och höst känns det äntligen som om krutröken börjar lägga sig. Tiden har rusat fram i raketfart. Sommaren en ren fröjd – äntligen en sommar värd namnet. Årets rasspecial tillhör nog en av de svettigare – på olika sätt. Men det blev en fantastiskt trevlig tillställning men väldigt många fina och trevliga hundar. Till årets rasspecial hade det även tillkommit några trevliga initiativ. Till exempel hade Mette Strand skänkt en otroligt fin tavla – den hade jag gärna sett hänga här hemma på väggen... Riktigt stort tack till alla som varit inblandade med planering och genomförande. Tack till våra sponsorer och tack alla som deltog eller kom för att hejjade på. Till årets SM i Bruks & IPO hade återigen SBKs rasklubbar blivit inbjudna att presentera sina rasen. Denna gång med barmarksdrag vid invigningen och med rasmonter hela helgen. Tack till alla som medverkade och visade sitt intresse! 2014 är det VM i IPO i Malmö. Som det ser ut nu kommer rasklubbarna bli inbjudna även till detta arrangemang. Det kommer att bli otroligt spännande – hoppas du vill vara med! I höst har vi arbetat fram ett raskompendie. Kompendiet är i första hand framtaget till den exteriördomarkonferens som hölls 19-20 oktober. Men kommer så småningom att finnas tillgängligt även för övriga intresserade. Exakt på vilket sätt får vi återkomma om. Nu hoppas jag att allt lugnar ner sig en smula så att det även finns tid för att träna och ha kul tillsammans med hundarna. Det är ju själva gundidén med att ha hund – att göra en massa saker tillsammans som de och jag gillar. Ha en fortsatt skön höst!

Och förresten, översättningen av nya rasstandarderna är tagen av SKK...

/ Gunilla Andersson, ordförande

Vita Svepet nr 2/2013

Årgång 23
Utgiven av Vit Herdehundklubb.
Utkommer 2013 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning

vitasvepet@vitherdehund.com

**Se till att vi har din e-postadress. Alla
dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".**

Ansvarig utgivare

Gunilla Andersson,
ordförande Vit Herdehundklubb

Sammanställning av detta nummer

Jill Adolfsson, Gunilla Andersson

Material skickas till

vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för
inlämnat material. Redaktionen svarar inte
för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

Aktiviteter på gång

www.vitherdehund.com/aktiviteter

SBK Centrala draghundsgrupp bjuder in till utbildning

*Kombinerad nybörjardrag, barmark och vinter.
Samt funktionärsutbildning.*

Datum: 2–3 november, 2013

Plats: Strängnäs BK

Kostnad: 1 500 kr/person, inkl lunch/middag dag 1 och frukost/lunch dag 2. Övernattning 100 kr/person.

Anmälan till: Birgitta Hoflin, birgittapasjohaga@telia.com. Begränsat antal platser, anmälan är bindande. Depositionsavgift 500 kr.

Mer info finns på www.vitherdehund.com

Klubbmästerskap lydnad

Datum: 30 november, 2013

Plats: Österåkers Brukshundklubb

Anmälan görs på SBK Tävlning

Den 30 november har Österåkers BK lydnadstävling, klass I – Elit. Vi passar på att vid denna tävling utse VHKs klubbmästare i lydnad. Tävlingen är officiell och du anmäler dig via SBK Tävlning.

För att delta i klubbmästerskapet behöver du vara medlem i Vit Herdehundklubb.

Har du frågor kring arrangemanget, hör då av dig till Camilla Willfors, suppleant2@vitherdehund.com

Stockholm Hundmässa

Datum: 7-8 december, 2013

Plats: Älvsjömassan

Kontaktperson: Elisabeth Söderström,
070-310 96 10.

I samband med mässan 7-8 december kommer klubben återigen att presentera vit herdehund via en monter på rastorget. Är du intresserad av att stå i montern eller hjälpa till på annat sätt hör då av dig.

Vi behöver personer som tillsammans med hund bemannar montern under både lördagen och söndagen. Har du en social hund och gillar du själv att prata vit herdehund – då är detta något för dig. Informationsmaterial kommer att finnas i montern.

VM IPO 2014 – Malmö

9–14 september 2014 arrangerar Sverige VM i IPO. Detta blir ett jätte stort arrangemang som kräver många frivilliga krafter. Är du intresserad av att hjälpa till vid arrangemanget? Kontakta Katina Ryttse (koordinator) katinka.ryttse@fciwm2014.se

www.fciwm2014.se

Vallning med vit herdehund

– Har ni tänkt skaffa får?, var den förvånade reaktionen från omgivningen då jag berättade att jag tänkte börja valla med min vita herdehund Exci.

Text och foto: Ulrika Fleming

Och svaret är nej, för även om min vildvuxna lilla villatomt antagligen skulle se betydligt prydligare ut om den ansades av en liten skock krulliga damer, så har jag inga planer på att göra karriär i fårbranschen.

Jag ville prova vallning därför att den vita herden, även om den tyvärr inte längre används där till, trots allt ÄR en vallhund och jag var nyfiken på hur mycket av vallningen som fanns kvar i rasen efter generationer i utställningsringen och sällsкаpssoffan. Dessutom har jag en övertygelse om att alla hundar mår bra av att få utlopp för det de ursprungligen avlades fram för.

Första gången vi besökte Mårtensby gård och stiftade bekantskap med Ewa Myrbrink och hennes får visste jag inte vad jag skulle förvänta mig och jag var väldigt nyfiken på hur Exci, som aldrig så mycket som sett ett får förut, skulle reagera. Skulle han bli rädd? Skulle han försöka jaga fåren? Skulle han vara helt ointresserad? Till min stora lättnad visade Exci varken någon rädsla eller något begär efter fårstek och han var definitivt inte ointresserad. Han var mestadels förbryllad och hade ingen som helst aning om vad han skulle göra. Han sniffade på fåren, han skällde på dem, han skuttade runt dem och han försökte få igång dem med inbjudande lekinviter. De rutinerade tackorna känner dock igen en gröngöling när de ser en och ignorerade totalt den vitas alla försök till kontakt.

Men det var när Excis lilla hjärna blev tom på idéer som det verkligen började hända saker.

Någonstans, djupt i hans omedvetna, började det genetiska arvet vakna till liv och Exci rörde sig plötsligt annorlunda och med en större medvetenhet. Till och med jag, som då inte visste någonting om vallning, kunde se hur min glada fjant förvandlades till en fokuserad vallare och det var magiskt. Spår och lydnad i all ära, men här var det ursprunget som talade.

De flesta som tänker på vallning ser antagligen framför sig en smygande bordercollie som med hukande kroppsställning, stirrande blick och blixtnasba rörelser får fåren att gå dit den vill. Den vita herden tillhör dock gruppen kroppsvallare som jobbar upprätta och kontrollerar flocken med snabba pendlande rörelser. Något av det viktigaste hos en kroppsvallare är att den skall balansera upp föraren.

Befinner sig föraren på klockan sex skall hunden automatiskt söka sig till klockan tolv och när föraren flyttar på sig skall hunden också göra det för bibehållen balans. Det var detta som Excis arv talade om för honom att han skulle göra och han lät sig villigt ledas av instinkten.

Andra gången vi besökte Mårtensby fick Exci göra vallanlagstestet som han också klarade och jag började känna mig riktigt stolt över min duktiga hund. Nu skulle det börja vallas på allvar!

Efter tre gånger i fårhagen kom dock det svidande bakslaget. Exci hade verkligen fattat tycke för detta med vallning, han kände sig stor, duktig och som Herren i Hagen. Han ville jobba själv. Någon matte behövdes inte alls och det visade han genom att fullständigt ignorera mig. Gå och fika du, det här fixar jag, sade han och vände mig trotsigt ryggen. Kommandon som sitt, ligg och stanna hade han aldrig hört talas om och att komma på inkallning var det inte tal om. Jag, som levte i villfarelsen att jag var den som bestämde i vår relation, att jag hade en god lydnad och en mycket bra inkallning, fick mig en rejäl knäpp på näsan och den sved. Förkrossad och skamsen över mina tillkortakommanden lämnade jag Mårtensby med avsikt att aldrig åka tillbaka. Men, skam den som ger sig, Jag svalde stoltheten och åter-

vände i alla fall. Jag hade dessutom en fullständigt vansinnig tro om att vallning mest var hundens jobb och att jag själv skulle komma lätt undan. Inget kunde ha varit mer fel. Vallning kräver väldigt mycket av föraren. Vallning bygger på samarbete och då måste båda parter göra sin del av jobbet för att det skall bli bra.

En bra vallhund skall, förutom anlag, ha arbetslust, koncentration, uthållighet, samt vara signalkänslig och lydig. En bra fåraherde skall vara bestämd (i fårhagen om någonstans måste föraren vara en oifrågasatt ledare) lugn, tydlig, tålmodig och ligga steget före.

Exci har anlag, arbetslust, är signalkänslig, har alla förutsättningar för att bli lydig och tränar upp både koncentration och uthållighet.

På min CV finns dess värre inte de egenskaper som önskas hos en duktig fåraherde. Jag är otålig, har ett hetsigt temperament och agerar snabbare än jag tänker. Jag hojtar höger när jag menar vänster, jag blir arg på Exci när jag själv gör fel och viftar med staven (Japp, man har en sådan) som om jag dirigerade en hårdrocksorkester, vilket är otroligt förvirrande för hunden. Eller som Ewa en gång konstaterade, "I det här ekipaget är det matten som är det största problemet". Personer med min läggning skall dock inte låta sig avskräckas. Det är otroligt vad man själv utvecklas och lär sig när man jobbar med sin hund.

Exci och jag är fortfarande nybörjare i fårhagen, men vi har gjort stora framsteg. Jag har blivit lugnare och tydligare och Exci blir uthålligare och mer fokuserad för varje gång. Vi gör många misstag, men de där stunderna när allting fungerar och vi verkligen jobbar som ett team är oslagbara. Det är samarbete på högsta nivå. Dessutom finns det ingenting i vallningen som man inte har nytta av utanför fårhagen. Alla de färdigheter som man tränar upp med fåren kan man dra nytta av i andra situationer, inte minst på lydnadsplanen. Om du får din hund att lyda dig bland fåren kommer den att lyda dig över allt.

När folk numera frågar mig om varför jag vallar med min hund trots att jag inte har några får, blir svaret inte enbart ett kort konstaterande att alla hundar borde få utlopp för sitt genetiska arv, utan en lång föreläsning om självutveckling, lydnad, arbetsglädje och samarbete. Och visst är det just det livet med hund skall handla om!?

Väl mött i fårhagen!

Den som vill veta mer om vallning med kroppsvallande hundar kan gå in på www.kroppsvallarna.se.

Intresseföreningen Kroppsvallarna

Syftet med föreningen

Syftet med klubben är att vara arrangör av tävlingsinriktade prov, vilket underlättar för rasklubbarna att intressera uppfödarna för att bibehålla vallegenskaperna inom sina raser samt utbilda och tillgodose vallhundsägare att träna och tävla under organiserade former.

Vi vill ha huvudmannaskapet för det regelverk som vi kommer att lämna in till Prov- och Tävlingskommittén till deras möte i oktober. Det är AKC regelverk som omarbetas för Svenska förhållanden. Vårt syfte är att vi ska ligga under SKK som specialklubb.

Vallande raser är idag utspridda under många olika specialklubbar under SKK där de flesta är organiserade i egna rasklubbar. Idag finns det ca 55 raser med vallningsbakgrund i Sverige, de är fördelade på ca 40 rasklubbar varav ca 10 är organiserade direkt under SKK och resterande ligger under 7 olika specialklubbar, vilket gör att det är en mycket ohanterlig organisation att samarbeta inom.

Hämtat från www.kroppsvallarna.se.

Var rädd om vallanlagen

I Sverige tänker många i första hand på border collie när man talar om vallhundar. Men en rad andra hundraser har också ursprungligen avlats för att hantera arbetsuppgifter som förekommer på en gård med djur. De kan skilja sig åt ganska mycket i arbetssätt och tekniker, beroende på hur djurhållningen såg ut just där rasen togs fram.

Information från Intresseföreningen Kroppsvallarna

Man kan till exempel ha behövt en hund som kan förflytta djuren över långa sträckor, något som kräver stor uthållighet. Eller många, täta förflyttningar mellan små betesmarker. Eller hantera djur i trånga utrymmen. Eller vara en "allround-hund" på gården, med förmåga att tänka självständigt och lösa problem på egen hand i olika situationer. Det är detta som är bakgrunden till många av våra bruks-, tjänste- och sporthundar idag.

Dessa arbetande hundraser är som regel intelligenta och lättlärd. De blir trevliga och tillgivna familjehundar och är framgångsrika tävlingshundar i olika grenar. Men det händer att vallinstinkt hos dem betraktas som en belastning. Föreställningen är att hundarna blir ohanterliga, att de ska valla i tid och otid och att den instinkten tar över om hunden inte får utlopp för den genom att arbeta med djur. Det ser vi som ett stort missförstånd.

Goda vallningsegenskaper är en tillgång i nästan alla sammanhang, även för den som inte tänker vallträna eller låta sin hund arbeta i djurskötsel. Vallegenskaperna är en del i hundens uppsättning av förmågor och förstärker och samverkar med andra förmågor såsom intelligens och problemlösning, koncentration, arbetsvilja och samarbetsvilja, lydnad och lyhörddhet.

För den som har prövat på att valla med sin hund blir detta extra tydligt. Det finns till exempel ingen bättre lydnadsträning än den i beteshagen och här syns särskilt väl de vallande rasernas villighet till samarbete och att vara lyhörda för sin förare. Att försöka ta bort vallanlagen är att ta bort en värdefull egenskap som det tagit lång tid och mycket arbete att utveckla och som är ett viktigt inslag i de här rasernas karaktär.

På väg mot SKK-klubb

Idag finns det cirka 55 raser med vallningsbakgrund i Sverige, fördelade på ett 40-tal rasklubbar. Intresseföreningen Kroppsvallarna har bildats för att uppmuntra uppfödarna

att behålla vallegenskaperna hos dessa raser. Inte minst för att vi ser ett växande intresse bland hundägare för vallande hundar, både bland dem som inte har och som har egna djurbesättningar.

Vi kommer nu att intensifiera arbetet med att lyfta fram styrkan hos de kroppsvallande raserna ytterligare. Vi har fått ett uppmuntrande besked från SKK och vårt mål är att bli den första verksamhetsklubben inom SKK i januari 2014. Vi arbetar också för att ta ansvar för anlagstest av alla kroppsvallande raser. Till dess har vi en diger att-göra-lista, bland annat att:

- Arrangera träningsstävlingar och ta fram rutiner och regler för träningsarrangemang.
- Inventera lämpliga fårbesättningar och träningsmöjligheter runt om i landet.
- Ta fram utbildningsplaner och utbildning för anlagsbeskrivare.
- Dokumentera utbildning av domare och anlagsbeskrivare.
- Arrangera demonstration av anlagstest i oktober/november.

Intresseföreningen har inte som mål att ta något rasansvar. Istället vill vi vara en drivande kraft som kan skapa bättre förutsättningar för att utveckla vallningsverksamheten i Sverige. Alla rasklubbar och hundägare som är intresserade är mycket välkomna att bidra i det arbetet.

Styrelsen, Intresseföreningen Kroppsvallarna

(Karin Pettersson, ordf, Ulf Wikström, Margareta Skaaret, Ankie Hermansson, Marianne Hansson, Gunilla Cassel, Eva Karlsson Myrbrink, Susanne Jonsson)

Ny bok om hundavel

Nu har Svenska Kennelklubbens nya bok Hundavel i teori och praktik kommit! Boken är tänkt att ge uppfödare en bättre förståelse för genetikens grunder, så att de ska kunna välja bästa tänkbara föräldradjur till nästa valpkull.

I dag finns nya kunskaper och verktyg som kan underlätta i avelsarbetet och hjälpa uppfödare att fatta bra beslut. Hundavel i teori och praktik hjälper uppfödare att förstå grunderna för att de sedan ska kunna ta nästa steg och utnyttja de nya tjänster, mätmetoder och tester som finns tillgängliga. Författarna Sofia Malm och Åsa Lindholm tar

avstamp bland gener och kromosomer men går sedan djupare och diskuterar kvalitativ och kvantitativ nedärvning, inavel, genetiska tester, skattning av avelsvärden och avelsurval, bland mycket annat.

Hundavel i teori och praktik vänder sig i första hand till den som föder upp hundar eller äger en avelshane, men även till den som är intresserad av att lära sig mer om avel och genetik. Exempel på kapitel i boken är "Från förälder till avkomma – hur egenskaper ärvs", "Släktskap och inavel", "Genetiska tester i avelsarbetet" och "Avel med sikte på mentalitet och funktion". Boken behandlar inte de mer praktiska delarna av uppfödningen, som parning, dräktighet, valpning och de första veckorna i valplådan. Här handlar det

i stället om det långsiktiga avelsarbetet för hundens och hundrasens bästa och på de steg som uppfödaren tar innan själva parningsbeslutet fattas.

Boken varvar teori med praktiska tips och rymmer också en ordlista som förklarar vanliga begrepp inom hundavel och genetik på ett rakt och enkelt sätt.

– Vi måste ge våra uppfödare bästa tänkbara förutsättningar att bedriva ett avelsarbete som är långsiktigt hållbart, säger SKKs vd Ulf Uddman. En bok som samlar värdefull, aktuell information och är skriven av kunniga personer kan vara ett stort stöd. Vi vill helt enkelt att våra uppfödare ska ha tillgång till den bästa kunskap som finns på det här området.

Boken finns att köpa i SKKs webbshop.

För mer information kontakta författarna:

Sofia Malm: 08-795 30 26 eller sofia.malm@skk.se

Åsa Lindholm: asa.lindholm.1@telia.com

Startskott för IPO-VM 2014 i Malmö

Svenska Brukshundklubben arrangerar IPO-VM 9-14 september 2014 i Malmö. I helgen, på årets VM, överräcktes FCI-flaggan till Sverige som startskott för nästa års event.

VM kommer avgöras på Malmö stadion och vi väntar oss att cirka 150 tävlande från omkring 40 olika länder kommer för att delta.

– Det är en stor ära att stå som arrangör för detta fantastiska evenemang och vi vill hälsa tävlande, hundar, ledare, åskådare, utställare och sponsorer välkomna till IPO-VM 2014, säger förbundsordförande Rolf Weiffert.

Besök VM-sidan på www.fciwm2014.se och läs mer om detta stora och intressanta event.

Rasspecial

2013

I ett dallrande hett Köping hölls årets Rasspecial. Efter en lång dag med många fina och trevliga hundar i ringen korades till sist årets bästa hund, Strandkungens Challenge. Spiro, som han kallas, ägs av Maggan Nyström. BIM blev Asta som ägs av Gunilla Andersson.

Domare var Yvonne Brink.

Rolling Dog's Kira - Bästa valp, 6-9 månader.

Pälskvalitet på Barvestad's Just Kendo granskas av domare Yvonne Brink.

Vid ringside, deltagare och supporters.

Divatorpets Alice av Mimmi vann den stora öppenklassen för tikar. 13 hundar deltog i klassen.

Och så är det jobbigt att vara på utställning.

Trångt i ringen i bästa tikklass.

Avelsgrupperna, Barvestad's Dee-Dee och Sunnantorps Eifur Eskingur

Barn med hund vanns av Paloma som visade Azzaro på ett så fint sätt.

Här en snabb summering av

Bästa valp: Rolling Dog's Kira

Bästa tik: Asta, BIM

Bästa hane: Strandkungens Challenge, BIR

Bästa vetran: Tågabo Beyas

Bästa avelsgrupp: Sunnantorps Eifur Eskingur

Bästa uppfödargrupp: Malin Ranestål, Kennel Sunnantorp

Bring it On's pris för bästa junior:

Frostflake's Kasmir

Barvestad's vandringspris för bästa brukshund:

Pipinos Big White Kitten

Domarens specialpriser

Bästa rörelser: Strandkungens Challenge

Bästa huvud & uttryck: Tågabo Beyas

Bästa pälskvalitet & färg: Sunnantorps I'm a Legend Tonight

Aldrig tidigare har nog en domare blivit så glad och satt sådant värde på att döma vår rasspecial som årets domare Yvonne Brink. Därför var det extra roligt att höra hennes positiva omdöme om rasen och dess utveckling de senaste åren.

Dagen avslutades med en öppen summering från Yvonne i väldigt positiva ordalag. En stor eloge till er uppfödare som har varit med och utvecklat rasen på detta positiva sätt. Ni ska verkligen vara stolta.

Vi tackar för de positiva reaktionerna på årets arrangemang och laddar för nästa års rasspecial i Ransäter.

Varm välkomna!

Dubbelnummer av Vita Svepet?

Efter en otroligt hektisk sommar/höst ligger vi efter med utgåvorna av tidningen. Vi har därför beslutat att kommande nummer blir ett dubbelnummer – om vi får in tillräckligt med material!!!

Så skicka in artiklar, små notiser eller annat kul/intressant!
Passa också på att skicka en jul- och nyårshälsning i tidnigen.

Skickas till: vitasvepet@vitherdehund.com

Camilla Willfors

Ny i styrelsen – Camilla Willfors

Camilla Willfors (suppleant)

Jag är född 1988 och har min första vita herdehund som är drygt ett och ett halvt år. Vi bor i Vallentuna norr om Stockholm, med min man, barn och en tioårig welsh corgi.

Jag har vart aktiv inom hund sen jag var 14. Har tävlat i lyd- nad, rally och agility med corgin. Vi gillar även att pyssla med spår och det är vad jag planerar att fortsätta med också. Jag har tidigare hjälpt till med corgiklubbens rasmonter i Stockholm och vart prisutdelare på en utställning men inte mer än så. Jag har ingen tidigare erfarenhet av styrelsearbete, men jag är nyfiken på det och vill lära mig hur det går till. Så hur lär man sig bättre än att prova på och hjälpa till tänkte jag.

Saiko

den vita prinsen

Mitt namn är Nadine, 24 år och hundnörd uti fingertopparna! Valet av ras var relativt enkelt, jag ville ha en allround hund som gick att träna och tävla lite mer med än min dåvarande nakenhund, som gav mig fingret varje gång det ösregnade. Jag var inne på schäfern men jag kände att det kanske var lite för mycket "hund". Jag skulle vilja koppla av någon dag utan att hunden skulle gå i taket.

Text och foto: Nadine S Fasth

Så fick jag Saiko, Sunnantorps Guinness Garon, som idag är fem och i sina bästa år! Han är mattes vita prins och spenderar de flesta dagarna ute i spårskogen där vi letar rådjursklövar och en och annan träpinne. Vi kan även befinna oss på lydnadsplan och tragglar lite lydnadsövningar eller på agilityplan där vi älskar att springa ruset av oss! En hel del barmarkskörning blir det förstås på vår/hösten sen blir det en hel del pulka på vintern!

Eftersom jag är tävlingsnörd så var jag ju tvungen att testa min herre i diverse grenar för att se om han var den allround hund jag länge letat efter. Idag tävlar i lydnadsklass tre. Rallylydnad i fortsättningsklass där vi redan fixat ett godkänt resultat.

I agilityn är han uppe i klass 2, och i hoppklass 1 har han bara en pinne kvar till uppflyttning. Han är även uppflyttat till lägre klass spår. Samt så prova vi på att springa hundlöpet på en mil tillsammans i Göteborg, vi kom på 9:e plats. Oavsett gren jag väljer, går han in för det helhjärtat. Han är självständig som få, trogen och ger järnet när det gäller!

Röntgen och MH

Att röntga Saiko var en självklarhet, inte bara för att uppfödaren får se hur sin avel utvecklas, utan även för rasen och för min egen skull, att ha en aktiv tävlingshund sliter en hel del på leder. Då är det självfallet att kolla att han har okej höfter och armbågar innan jag utsätter honom för mer påfrestande faktorer som det innebär med vissa hundsporter. Har hunden dåliga armbågar eller höfter kan det inne-

bära att jag måste ute sluta vissa hundsporter eller att man måste förebygga skadorna på hunden inför kommande träning/tävlingar.

MH var något helt nytt för mig. Saiko är den första hund jag MH beskrivit, och jag måste säga att det var otroligt intressant och framför allt roligt och lärorikt. Man lär sig enormt mycket om sin egen hund. Så det tycker jag fler ska göra med sina vit herdehundar.

DIPLOM

Mentalbeskrivning Hund (MH)

har deltagit vid MH och har nu känd mental status.
Tack för ert deltagande och lycka till i framtiden.

Datum

För Vit Herdehundklubb

Diplom MH

Har din hund genomfört MH, och har känd mental status? Då kan du beställa ett diplom från klubben. För medlemmar i Vit Herdehundklubb är det gratis, för övriga kostar diplommet 50 kr.

Du beställer det av Elisabeth Söderström, elisabeth@vitherdehund.com

Notera namnet på hunden, när och var MHt gjordes tillsammans med ditt namn och din adress.

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Mer information finns på:

www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Du kan också kontakta vår valpförmedlare:

Anne-Christine Stareborn

valp@vitherdehund.com

Följande gäller för valphänvisning genom Vit Herdehundklubb

Uppfödaren ska;

- följa och vara väl förtrogen med SKKs grundregler,
- vara medlem i VHK,
- vara väl insatt i och följa rasklubbens rekommendationer och hälsoprogram.

Föräldradjuren ska;

- ha genomgått mentalbeskrivning (MH),
- vara höftledsröntgade (HD) med godkänt resultat, dvs A eller B*,
- ha röntgade armbågar (ED) med resultatet utan anmärkning, 0*,
- vara utställda vid officiell utställning med minst 2:a pris i kvalitet (eller motsvarande)
- ha uppnått en ålder av 24 månader vid första parningstillfället.

** Dispens kan ges gällande HD (grad C) eller ED (grad 1) hos hund om denna är obesläktad med övrig population och anses kunna bidra till att bredda avelsbasen. Ansökan om dispens ska i god tid före parning vara klubben tillhanda.*

I övrigt gäller också, att;

- en enskild avelshund, hane/tik, ej lämna mer än 35 valpar under sin livstid.
- försöka bredda avelsbasen genom att ej para hundar som är närmare släkt är 6,25%, dvs kusinparning.

Registrering av valpar i SKK

För att få registrera en kull med vit herdehundvalpar i SKK krävs från och med 1 januari 2010 att föräldrarna har officiell höftledsstatus samt känd mental status. Känd mental status får alla hundar som har startat på ett MH och där föraren inte själv bryter beskrivningen. Bryter beskrivaren så har hunden känd mental status.

I enlighet med SKKs grundregler ska giltigt resultat av höftleder samt känd mental status föreligga före parning.

Förbud för kastrerade hanhundar att delta på utställning

Efter den 1 januari 2017 får kastrerade hanhundar inte delta på hundutställningar. Här kan du läsa mer om bakgrunden till Svenska Kennelklubbens beslut.

Under senare år har det blivit allt vanligare att kastrera både hanhundar och tikar utan veterinärmedicinska skäl. Orsakerna bakom varierar, vissa hundägare hoppas att hunden ska bli mindre stressad av löptikar eller mer lättanterlig i andra situationer, för andra väcks tanken av en annan hundägare som gjort samma sak eller av att en veterinär ställer frågan. Det har också blivit vanligare att hunddagis slentrianmässigt ställer krav på att hanhunden är kastrerad, oavsett om det behövs eller inte.

Svenska Kennelklubben menar att det är oroande om ett stort antal hundar kastreras i tidig ålder, utan medicinsk eller annan indikation, och på så vis utesluts från avelsarbete. Vid en hundutställning bedöms hundens utseende och mentalitet, men en kastrering skapar en hormonell balansstörning som kan påverka hunden på flera sätt. Om hunden har kastrerats före könsmognad är det svårt att göra en riktig bedömning av exteriör eller beteende som resultatet av avel.

Ändring 1 januari 2017

I dag får kirurgiskt kastrerade hanhundar delta på hundutställningar om de har intyg. Medicinskt/kemiskt kastrerade hanhundar får däremot inte delta. Dessa regler gäller fram till och med sista december 2016, men sedan blir det alltså ändring. Svenska Kennelklubbens Centralstyrelse beslutade vid mötet i juni att införa ett utställningsförbud för hanhundar som kastrerats med motiveringen att man vill garantera den kynologiska kvaliteten på avkommebedömningarna.

Ett definitivt beslut

Svenska Kennelklubbens förhoppning är att ett utställningsförbud för kastrerade hundar ska leda till en minskning av okynneskastreringarna. En valpköpare eller hundägare som vet att dörren till utställningsvärlden stängs om hunden kastreras tänker sig kanske för två gånger innan beslutet fattas. Om det finns ett behov av att förändra mentaliteten eller någon annan egenskap hos en viss hundras bör detta ske genom ett välplanerat avels-

bete, inte genom kastration. Det är också att betrakta som en mycket negativ utveckling om den svenska traditionen att utbilda och träna hund ersätts av kirurgiska ingrepp som ett försök att göra hunden mer hanterbar.

Lång framförhållning

Det dröjer drygt 3 år innan förbudet träder i kraft. Svenska Kennelklubben menar att det är viktigt med god framförhållning; förändringen bör vara väl förankrad i organisationen och hundägare väl informerade. Går det för snabbt drabbas hundägare hårt som tagit beslutet om kastration utifrån förutsättningen att deltagande på hundutställning är tillåtet. Kastrerade hundars möjlighet att delta i andra former av tävlingar och prov påverkas inte av beslutet.